

Οι άγγελοι στην Παλαιά Διαθήκη

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Γύρισε κατάκοπος από τα βοσκοτόπια ο Αβραάμ. Χαράματα, νύχτα ακόμη είχε βγει από τη σκηνή του. Περιπάτησε στις δασωμένες πλαγιές και στις ρεματιές, όπου φύλαγαν οι βοσκοί του τα αμέτρητα κοπάδια του. Τους είδε όλους. Είχε για τον καθένα έναν καλό λόγο, σαν να 'τανε παιδιά του και τους φρόντιζε.

Μεσημέριασε. Η ζέστη είναι ανυπόφορη σ' εκείνα τα μέρη. Κάθισε ο άνθρωπος του Θεού έξω από τη θύρα της σκηνής του κοντά στη θεόρατη βελανιδιά, τη δρυ του Μαμβρή, εκεί που τον είχε οδηγήσει ο Θεός, λίγο έξω απ' τη Χεβρώνα.

Δόξασε τον Κύριο. Πόσα αγαθά του είχε δώσει ο Ύψιστος! Πόσες φορές του είχε

μιλήσει! Κάθε του πράξη, το καθετί που έκανε ήταν σύμφωνο με το θέλημα του Θεού. Εκείνος τον οδήγησε, απ' την πατρίδα του, την Ουρ, πρώτα στη Χαρράν της Μεσοποταμίας για καλύτερα βοσκοτόπια κι ύστερα στη Γη Χαναάν. Εκεί, κοντά στη Χεβρώνα, βρήκε καλόν τον τόπο κι έστησε τις σκηνές και μάζεψε τα κοπάδια του.

Πόσες φορές δεν έστειλε τους αγγέλους Του ο Κύριος, για να δηλώσει τη θέλησή Του!

Άγγελος του μετέφερε τη θέληση του Θεού να φύγει από την πατρίδα του και να πάει όπου θα τον οδηγούσε Εκείνος.

Άγγελος προστάτεψε τη δούλη του, την Άγαρ.

Άγγελοι επισκέφτηκαν τον ανεψιό του, τον Λωτ.

Άγγελοι, κρατώντας απ' το χέρι τον Λωτ και τα κορίτσια του τους οδήγησαν μακριά από τα Σόδομα που καίγονταν από φωτιά και θειάφι, τότε που η γυναίκα του Λωτ γύρισε πίσω περιέργη να δει και έγινε στήλη από αλάτι.

«Πόσες φορές με τίμησες, Κύριε, με την παρουσία Σου!», ψιθύρισε συγκινημένος. «Σ' ευχαριστώ!».

Κι εκεί που αυτές κι άλλες προσευχές ξεπηδούσαν απ' την καρδιά του, να, κι εμφανίζεται ξαφνικά μπροστά του, ο ίδιος ο Θεός, τα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδας, με τη μορφή τριών λαμπρών αγγέλων. Σήκωσε τα μάτια ο Αβραάμ και είδε τους τρεις λαμπροφόρους άνδρες να στέκουν κοντά στη μεγάλη βελανιδιά.

«Κύριε», είπε, «αν έχω τη Χάρη Σου, που Σε βλέπω με τα μάτια μου, Σε παρακαλώ, μη με καταφρονήσεις, τον δούλο Σου!».

- Επιτρέψτε μου να φέρω νερό, να πλύνω τα πόδια σας κι ελάτε, καθίστε εδώ, στη σκιά του δέντρου, να δροισιστείτε. Κι όσο εσείς θα ξεκουράζεστε, να τρέξω να ετοιμάσω φαγητό. Για χάρη μου βγήκατε απ' τον δρόμο σας κι ήρθατε ως εδώ και

ώ.

γγελοι.

στη Σάρρα: «Ζύμωσε τρεις λαγάνες σιμιγδαλένιες και ψήσ' τες γρήγορα». Και στους υπηρέτες είπε: «Ετοιμάστε το πιο τρυφερό και παχύ μοσχάρι στο τραπέζι που στρώθηκε κάτω απ' τη δρυ, με τα ίδια του τα χέρια έφερε το γάλα, το βούτυρο και το ψημένο κρέας. Έφερε κι η Σάρρα τις ζεστές λαγάνες και ολόδροσο νερό απ' το πηγάδι. Όσο έτρωγαν οι επίσημοι «ξένοι», όρθιος ο Αβραάμ και η Σάρρα τους περιποιούνταν.

- Αβραάμ, είπε ο ένας απ' τους φιλοξενούμενους, να ξέρεις ότι του χρόνου που θα ξαναρθώ η γυναίκα σου, η Σάρρα, θα έχει γεννήσει γιο.

Τ' άκουσε η Σάρρα και σκέφτηκε: «Τόσα χρόνια δεν έκανα παιδί. Τώρα που γέρασα και είναι γέρος πια κι ο Αβραάμ τώρα θα κάνω;»

Ο «ξένος» εκείνος, που ήταν ο ίδιος ο Θεός και διάβασε τις σκέψεις της γυναίκας, είπε:

- Υπάρχει κάτι που δεν μπορεί να κάνει ο Θεός;

Το ηλικιωμένο ζευγάρι κατέβασε ταπεινά το κεφάλι. Οι τρεις άγγελοι σηκώθηκαν. Ο φιλόξενος Αβραάμ βάδισε μαζί τους, ξεπροβοδίζοντας τους επισκέπτες. Σ' αυτό το ξεπροβόδιση ο Θεός αποκάλυψε στον Αβραάμ πως οι απόγονοί του θα είναι σαν την άμμο της θάλασσας. Ακόμη του είπε τι θα γινόταν με τα Σόδομα και τα Γόμορα.

Με αφορμή αυτήν την τελευταία είδηση, παίρνοντας θάρρος ο Αβραάμ, ρώτησε:

- Κύριε, μαζί με τους ασεβείς θα καταστρέψεις και κάποιους καλούς ανθρώπους;

- Όχι! Αν σε έναν τόπο υπάρχουν πενήντα δίκαιοι, για χάρη τους δε θα καταστρέψω αυτόν τον τόπο.

- Κι αν, Κύριε, οι δίκαιοι είναι σαράντα;

- Αν είναι σαράντα οι δίκαιοι, πάλι δε θα καταστρέψω τον τόπο τους.

- Συγγνώμη, Κύριε, για το θάρρος μου, μα αν οι καλοί άνθρωποι είναι τριάντα;

- Και τριάντα να είναι, δε θα καταστρέψω τον τόπο τους.

- Θα θυμώσεις, Κύριε, αν ρωτήσω κι άλλο; Τι θα γίνει αν οι καλοί άνθρωποι είναι μόνο είκοσι;

- Και είκοσι να είναι, και πάλι δε θα τους καταστρέψω.

- Να ξαναρωτήσω, Κύριε; Αν μόνο δέκα δίκαιοι είναι σ' έναν τόπο;

- Για χάρη και δέκα μόνον δίκαιων ανθρώπων, δε θα καταστρέψω τον τόπο τους.

Τέλειωσε η παρηγορητική συζήτηση. Ο Θεός - οι Άγγελοι, που ήταν η Αγία Τριάδα - έφυγε.

Γύρισε ο Αβραάμ στη σκηνή του, με την καρδιά του πλημμυρισμένη από ουράνια χαρά!

Σ.Γ.Α.